

uretfærdigt mod alle andre Eiendomsbesiddere, som sidde trykket i det, og som ere nødte til at optage nye Laan, hvorfor de ikke faae nogen Godtgjørelse. Det er en Lov, der er affattet paa en saadan Maade, at den er uheldig med Hensyn til Ordningen af Forholdet overfor alle Retsbetjentene. Ganske vist, det er ikke Thingets Sag specielt at varetage Retsbetjentenes Tarv; men jeg paastaar, at Retsbetjentene her i Landet ere overvældede af Forretningerne, have en saadan Mængde Forretninger, der paahvile dem, at det Tillæg, de her ville faae for at kontrollere, at Stempelafgiften indkommer og Gebyrerne indkomme, er en Ubillighed og Uretfærdighed overfor dem. Jeg paastaar nu, det kan heller ikke være dette Thing ligegyldigt, om denne Klasse af Embedsmænd, som have saa overordentlig vigtige Forretninger at varetage, skulle yderligere trykkes i deres Viskjømhed af den Grund. Loven er uheldig, fordi den gjør en midlertidig Forandring i Ordningen, som ere trufne med stor Omhyggelighed i Løbet af en lang Aarrække for at kontrollere, at alle disse Afgifter komme ind paa rette Maade. Det kan maaske ikke i Forveien fuldt overses, hvad Betydning det vil have, at man i halvandet Aar omtrent gjør Brud paa den hele Ordning, saa der kan ogsaa her opstaa Misligheder, som jeg ikke tror, Alle have tilstrækkelig stærkt Die for, men som, naar de indtræde, i høj Grad ville blive beklagede. Da jeg derfor finder Loven i og for sig unyttig og uretfærdig og ubillig affattet og til Skade for saa mange Interesser, vil jeg paa det Bestemteste tilraade det høie Thing at forkaste denne Lov.

Breinholt: Det ærede Medlem, som nu satte sig, udtalte, at der var gjort gjældende fra anden Side, at der intet Tab foranledigedes Statskassen ved denne Lov, da de Folk, der ville konvertere, kun blive foranledigede til det ved denne Lov. Jeg antager, at der med denne „anden Side“ er sigtet til de Udtalelser, jeg i Gaar tillod mig at fremkomme med her, og jeg skal da hertil bemærke, at det er meget langt fra, at jeg for mit Vedkommende har gjort gjældende, at der intet Tab vilde resultere for Statskassen ved den her givne Stempelrihed. Jeg har kun sagt, at det Afstald,

som Staten giver paa en Indtægt fra en Del af dem, der ville konvertere, navnlig dem, der kun konvertere i Følge denne Lov, er et Afstald paa en Indtægt, som jo slet ikke ellers vilde være kommen. Derimod fremhævede jeg, at der var mange andre Laan, og disse vilde, naar denne Lov kom igjennem, ganske sikkert foranledige et bestemt Tab for Statskassen. Jeg tilføiede, at det Offer, der derved gjordes, var saa meget lettere at bære, som Staten jo ved en anden Lov, den store Konverteringslov, i Virkeligheden paa en anden Maade havde faaet en meget betydelig Fordel, saa at den altsaa ikke behøvede den upaaregnede Indtægt gjennem den forøgede Tilgang af Stempelintrader, som fremkom ved en Konvertering. Mere og Andet end disse to Ting tror jeg ikke, jeg gjorde gjældende i Gaar, og jeg vil derfor ikke lade det ærede Medlems Bemærkninger staa uimodsigte. Forrigt skal jeg med Hensyn til en anden Indvending, som det høitærede Medlem fremkom med i Dag om den Overbeholdelse, der vilde staffles Retsbetjentene, kun bemærke, hvad han ibrigt ogsaa selv indrømmede, at jeg tror, det maa være den høie Regerings Sag at være Værge i saa Henseende, og da Regeringen i alt Fald har kunnet modtage dette Lovforslag, tror jeg ikke, at der fra Thingets Side i den Retning kan reises nogen Indvending imod Lovforslaget. Jeg skal derfor slutte med at sige, at min Stilling til Lovforslaget er den samme som i Gaar. Jeg er ikke nogen overordentlig ivrig Beundrer af det, men det forekommer mig, at det kan stifte sin Nytte, især under de foreliggende særlige Forhold, og at det kan give en Impuls til, at Eiendomsbesidderne, der jo sidde trykkede nok i det, nu kunne benytte denne heldige Leilighed til at komme til at leve under bedre Rentevilkår. I den Henseende tror jeg, at Loven vil virke heldig og godt, og jeg anbefaler derfor, at Thinget holder sin Afstemning fra i Gaar.

Tvede: Naar den ærede sidste Taler søgte et Motiv for dette Lovforslag deri, at Staten havde gjort en fordelagtig Affaire ved at konvertere sit eget Laan, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Alt, hvad Staten vandt derved, have private